

שחרור הגבר

ב יחיעם החליטו חברות הקיבוץ המערב-גלילי לערוך יום חבר לגברים במשק, התחילו אותו בהזמנת החברים להדר-האוכל, למה שתוארה כ"ארוחת-בוקר של מלון המישה כוכבים", לאחר הסיעו אותם לטבריה, בה בילו החברים יום תמים כבריכות השחיה המקומיות, בשיט בכינרת, בעיסוי עליידי מסג'סטיות ובסופו של יום, בצפייה בקרדיות-בטן בפעולה.

קאמרה אובסקורה

ב נהריה התלונן חייל נורווגי מכוח האו"ם בלבנון, כי אחר שבילה עם צעירה מקומית במלון, גילה כי היא נטלה מארנקו 500 דולר, אך לא היה יכול להקל על המיטרה בזהויה גם כשהגיש סרט וידיאו, בו צילם את הצעירה במערומיה, כי בגלל התרגי שותו בשעת הצילום, ערעו ידיו של החייל כליכר, שקלט את מראה הצעירה בערשמו רק מן החזה ומטה.

החמא ועונשו

ב תליאביב נענה בית-המישפט לבקשת אב לאסור את כניסתו של שתי בנותיו הבוגרות, בנות 19 ו-20, לביתו, מאחר שהן אינן עוזרות בעבודות-הבית, אינן מוכנות לסדר את מיטותיהן וארונותיהן, מסרבות לשטוף את הכלים אחרי הארוחות, מרבות להתחצץ אליהן, מוזילות בו בפומבי ואף הודיעו לו כי הן שונאות אותו.

הברירה הטיבעית

ב צה"ל הורתה מיפקדת המיכללה לפיקוד ומטה (פר"מ) לקצינים הב" כירים, הולמים במיסגרת המיכללה, כי אם הם פטורים מסיבות כל שהן מ" לימוד הלשון האנגלית, עליהם ללמוד, כמקצוע-חובה, את הלשון הערבית.

דבר אליי בזוגות

ב תחנת-ספיר התריע דובר הכי רתימים מקורות על המצב החמור במצאי המים במדינה, הציע לאזרחי המדינה להתחיל להתרחץ בזוגות ובלבד לחסוך מים, ביקש להבהיר, משיבב לתליאביב מתחנת השאיבה הגלילית, כי כוונתו היתה יותר ציורית מאשר מעשית, ובלבד להמחיש את חומרת המצב.

על כל צרה

ב ירושלים הואשמה אחות לשעבר במכוני-לב מקומי כי נטלה ממקום עבודתה 270 מחטים למזרקים, 200 להבי סכיני-ניתוח, 22 מזרקים, 17 סכיני-ניתוח סטריליים, מסכת-חמצן אחת וזוג מיספריים להוצאת תפרים.

מצלצלי צה"ל

ב ירושלים גילו אנשי מישור-האוצר כי אלוף-מישנה בצה"ל, בעל ותק, משתכר יותר מראשי הממשלה (2,583 שקל לחודש לעומת 2,400) וסגן-אלוף משתכר יותר מסגן שר (2,107 שקל לחודש לעומת 2,100).

כל העם אח"ם

ב ירושלים גילה מבקר המדינה כי מישור התעשייה והמיסחר רכש מכונת-ייצוג חדשה, במחיר 24 אלף דולר, "לאירוח אישים רמי-מעלה", השתמש בה, משך תקופה של 150 יום, יומיים בלבד לאירוח אישים, והעמיד אותה ביתר 148 הימים לרשות עובדי המישור.

המנגנון נכנס לפעולה בזמן של צום או דיאטה, כי הגוף לא מכיר' שהמחיר סור באוכל הוא רצוני. מעט האוכל הנאכל מנוצל בצורה יותר יסודית וחילוף-החומרים מואט. רק תוספת של פעילות גופנית וספורטיבית מוגברת מאוד בזמן הדיאטה ולאחריה "תשקר" את הגוף להאמין שהוא נמצא בתקופת חיים ואכילה נורמאלית.

כל מי שניסתה להוריד במישקלה, יודעת את העובדות הללו באופן אינטימי, אבל זה לא מונע בעדה מלי הרגיש צער, בוז עצמי, ניכור, שינאה עצמית וסבל הנובעים מדעות קדומות, אפליה בענייני-תעסוקה, דחיה חברתית ובידור מיני.

לא כמה, אלא למה?

ר ימיו סטריאוטיפי יש לו כוח חינוכי עצום, בעיקר על נושאי הסטריאוטיפ. וכבר הוכח שכאשר עבר, שבוי, ילד או קבוצת מיעוטים זו או אחרת וזכים בחינוך ושטיפת-מוח תמרידיים בעניין נחיתותם ופחיתותם, הרי שהם יאמצו את הדיעה הזאת אל ליבם, ויקיימו את פחיתותם ביחס אל עצמם ביחסיהם עם הזולת ובאורחות-חיים.

בהתייחסות החברה — הרי שגודל מוגזם בגבר איננו אוטומטית מקור לגינוי ודחיה, לפעמים הוא אפילו מוסיף מימד של כוח, עליונות, שליטה, תקיפות, חוכמה וגבריות (הרקולס, בודהא). גודל מופרז באשה, לעומת זאת, נתפס כמעט תמיד כביטוי שלילי לאופיה ומעמדה ונותן היתר לשפוט אותה כחסרת-אופי, טיפשה, דוחה, עצי לבית, בהמית, תוקפנית ולא נשית. השאלה שנשאלת בעניין זה היא השאלה הלא נכונה, כדאי לדעת לא איך דיאטה וכמה, אלא למה.

האם יתכן הדבר שהתביעה לקיצוץ בממדים הללו יש בה יותר משמץ של פחד מעוצמתה של האשה?

אין יחס לשורש הבעיה

א פילו שהסיפור הרפואי מרצאת קשר עקיף בין שומן-דיתר לבין מחלות-הלב, כל-יהרם ומיתה ללא עת, הרי שהטיפולים להורדת שומן בעזרת דיאטות חריפות, תרופות מסוכנות, וקשירת הלסתות, הם טראומתיים ביותר לגוף ואין לשער את נזקם, וכפי הנראה, האספקט הרפואי של התביעה להורדה במישקל איננו המניע האמיתי היחיד בלחץ הזה.

מן המפורסמות היא שהשמנה נהיגה כיום (בעיקבות מחקרים מפרו-רטים) לכמעט בלתי ניתנת ל-רפיון, שהרי תוך שנתיים 95 מתוך מאה מרזים יחזרו למישקלם שקדם להרזיה, יש לכך סיבות תורשתיות, מטבוליות, רפואיות, פסיכולוגיות וחברתיות. הדיאטה, מכל מקום, היא מירשם לא יעיל, שפעולתו איננה מתקיימת לי-טווח ארוך והצלחתה או כישלונה איננה מתייחסת לשורשי הבעיה.

תרמוסטאט אינדוידואלי

ת יאוריה חדשה, המנסה להבין את חוסר-התועלת שבדיאטה, מתארת שבכל גוף ישנו כעין תרמוסטאט אינדוידואלי, המווסת את האינטנסיביות של חילוף-החומרים והטמעת-המוזן. המנגנון הוא אטוביסטי ונועד לשמר את הגוף גם בתקופות קשות של בצורת, חורף או רעב (בדומה לשנית-החורף של הדוכים, שאינם חולים או מרזים כאותה תקופה).

מרילין מונרו המישקל התפרץ ממחשוף השימלה

לא את תפקידה הביולוגיים, לשיא גודלה ונוכחותה היא תגיע בעת הר-יונה, בזמן שצורתה או כאילו אומרת קבל עם ועולם: "אלה הישגי המרומי מים ביותר, חגיגת נשיותי וכותרתי יעודי."

אים, שרכים מהם הם הומוסקסואלים, מתארים ומעדיפים אותה כנערה, ספורטיבית, שרירית ודקה, אין זה סוד שגוף האשה הדשן דוחה אותם, בעוד שגוף הגבר מרתק ומחובב עליהם.

בסירטי הפורנוגרפיה, בקריקטורות ובסיפורות האירוטיקה מגיעה האליז מות נגד גוף האשה לממדים שלא נודעו כמותם עד היום. הגוף הזה, הבשל, הנשי, מותר לו שייחקה, ייאסר, יעונה, ייאנס, יבוקק ויבותר, בידו אדם, מכשיר או חיה.

דימויים אנדרוגינים כשל דייוויד בואי, מייקל ג'קסון ומיק ג'גר מומצי אים עליידי פירסומאים וזרים ומקרי מים מכירה בתעשיית הרוק והווידיאו. אי-ההסכמה התרבותית לצורת ה-אשה ולסירוס צורתה הטיבעית לובש מסווים שונים בתרבויות שונות, ראה גילוח שער, הסתרת איבריה ברעלה.

מאת נירה שמיר

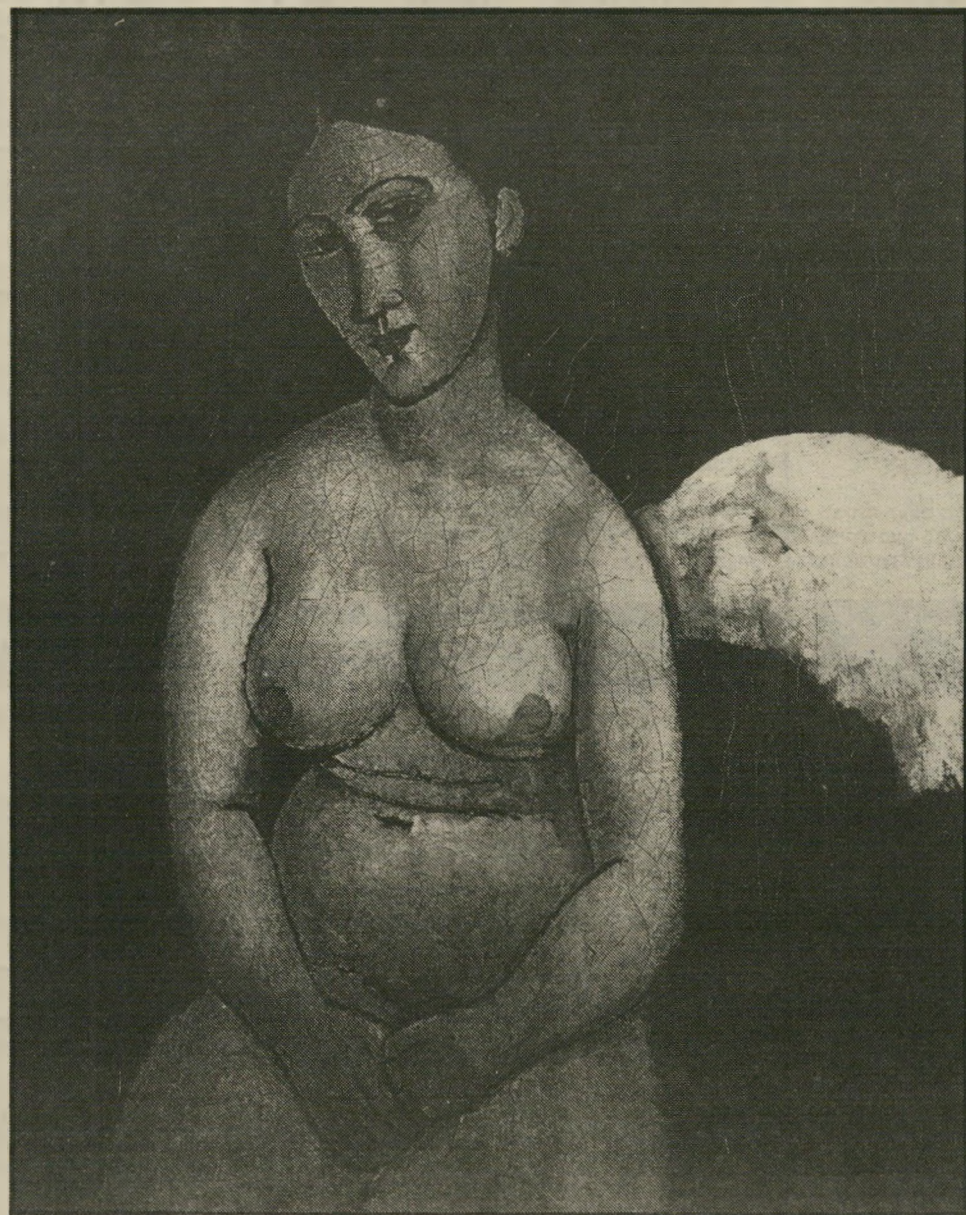
וקשירת רגליה (בסין) כדי להופכה לאשה חסרת-תנועה, נכה התלויה ב-אחרים.

יותר רכה ויותר עגולה

ב זמנו עשתה התנועה לשיחורר האשה צעדים כדי לאפשר לאשה להיות (במידה מסוימת) יותר שווה בעיני החוק ויותר עצמאית באופן חברתי. היא נמצאת "מרחיבה את צעדיה", עומדת על זכויותיה, "תובעת מייש" קל שווה בענייני חוק ותעסוקה", "מגי בירה את כוחה והשפעתה הפוליטיים", "תופסת מקום", "כובשת עמדה" ו"מפי גינה את נוכחותה".

יחד עם זאת, וכל אותו הזמן, היא נדרשת "לצמצם את מידות גופה", "להוריד במישקלה", "למעט את היקף מותניה", "לקצץ בשערה" ו"להפסיד קילוגרמים", ומה בעניין כל אותם שדיים כרותים ורחמים המוצאים לא תמיד מתוך צורך בלעדי להצילה ממחלת הסרטן, אלא מטעמים של בצע-כסף ולפי מימצאים שפורסמו עליידי אגודת הרופאים האמריקאית?

בגלל ההורמונים שלה, המאבק הי-סיופי הזה בצורתה ובמישקלה הוא כמעט בלתי-אפשרי (לכשמונים אחוז מאוכלוסיית הנשים), היא, מטיבעה, יותר רכה ויותר עגולה ממנו. היא תג-דל בממדיה ככל שתתבגר וככל שתמי

"עירום" — אמאדאו מודיליאני (1917) טיפשה, דוחה, עצלנית, בהמית, תוקפנית ולא נשית